

synet til den Styrke, Flertallet har paaregnet, vil komme til at indfalde omtrent 9 Mærgange. Jeg er foruden dette ogsaa uenig med det ærede Flertal i den Indskrænkning i Hytteriets Styrke, hvortil det søger at komme. Den Tjeneste, der vil blive paalagt Hytteriet, er af en overordentlig Betydning, thi det er dette, der skal vaage over Hærens indre Forbindelse og dens Sikring. Den ærede Ordfører omtalte ligeledes Spørgsmaalet om at henlægge det civile Bygningsvæsen under Ingeniørkorpset. Saavidt jeg erindrer, har jeg fra Først af omtalt denne Sag her i Thinget, og jeg er enig med det ærede Flertal i de Bestræbelser, der gaa i den Retning, og det viser sig, naar vi se efter i Finantsudvalgets nu afgivne Betænkning, at hele Finantsudvalget er enig herom. Det forekommer mig imidlertid, at denne Bestræbelse kun staa i liden Samklang med det ærede Flertals Bestræbelse efter at ville underlægge Ingeniørkorpset Artilleriet, thi saa blev det Artilleriet, under hvilket det civile Bygningsvæsen ogsaa kom til at ligge, og det har ingenlunde været vor Hensigt, som ønske det civile Bygningsvæsen underlagt Ingeniørkorpset. Det ærede Medlem for Stander Amt 2den Valgkreds (N. P. Jensen) omtalte den Kjerlighed, som Flertallet havde til Mitrailleurer. Det forholder sig med denne Kjerlighed hos det ærede Flertal paa samme Maade som med dets Kjerlighed f. Ex. til Pantserfibe. Det ærede Flertals Medlemmer tale bestandig baade i de Betænkninger, de afgive, og naar de have Ordet her i Thinget, om Nødvendigheden af Flaadens kraftige Udvikling, og her tale de ogsaa om Nødvendigheden af at indføre Mitrailleurer; men hver Gang der er Tale om Bevillinger i den Henseende, negte de Herrer Pengene. Den Betænkning fra Finantsudvalget, som forleden Dag blev ombest, illustrerer yderligere det, jeg her siger, idet den ekstraordinære Bevilling, som Regjeringen har forlangt til et Pantserfibe, er foreslaaet negtet fra Flertallets Side. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) syntes at behreide sine Modstandere, at vi ikke ville gjøre Noget for at forsvare Sjælland, men at vi ville koncentrere alt Forsvar paa Sjælland. Denne Bemærkning fra hans Side rammer i det Mindste Flertallet i samme Udstrækning, som den rammer os Andre. Flertallet har i sin Betænkning, som blev afgiven over Befæstningsagen iffor, med større Styrke, end det er fremsat fra nogen anden Side, udtalt, at Sjælland var vor naturlige Fæstning, og at vi væsentligst maatte koncentrere vore Gvner paa at forsvare denne Landsdel. Der er ikke fra nogen anden Side — det skulde være fra det ærede Medlem for Stander Amt 2den Valgkreds, der nu havde Ordet — med større Styrke udtalt Nødvendigheden deraf, end netop af det Flertal, som det ærede

Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds omtaler. Altsaa, naar han taler om den usalige Tde om Kjøbenhavns Befæstning, som har hørt dertil, saa har han paa ingen Maade Ret dertil. Naar det ærede Medlem i Dvrigt talte om, at vi skulde have en Folkbevæbning, der var vel øvet, vel udrustet og vel ført, saa er jeg enig dertil, men jeg kan med min bedste Villie ikke se, at det Forslag, som det ærede Flertal bringer frem, kommer en Folkbevæbning nærmere end det, vi ville faae, dersom den Hær kommer tilstede, som enten vil fremkomme efter den ærede Ministers Forslag eller efter de Forslag, Mindretallet har søgt at bringe frem. Men naar man taler om, at Hæren skal være vel øvet, vel udrustet og vel ført, saa er det, vi dele os, thi denne Betegnelse er i høi Grad relativ. De, der staa paa samme Side som jeg, mene, at den Hær, der vil komme tilstede efter Flertallets Forslag, paa ingen Maade kan siges at være enten vel øvet, vel udrustet eller vel ført, og det er derfor, at vi paa ingen Maade ville gaa med dertil. Det vilde efter min Opfattelse være en Forbrydelse mod Landets unge Mænd, som vi kalde til Fædrelandets Forsvar, at øve dem saa slet, at føre dem saa slet og udruste dem saa mangelfuldt, som Tilfældet vil blive efter Flertallets Forslag. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke tror, det kan forsvares at gaa med dertil, og jeg vil ogsaa haabe, at en saadan Hærorrdning som den, Flertallet vil bringe tilstede for vort Land, skulle vi ikke naae.

N. P. Jensen: Hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger) havde været tilstede ved Mødets Begyndelse, vilde han have kunnet overbevise sig om, at det ikke var mig, der var Skyld i, at han blev dragen ud af den Ro, han har indtaget under Behandlingen af de militære Spørgsmaal, men at det var Udtalelser fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen), der gjorde det nødvendigt at dokumentere det formentlig Urigtige i, hvad det ærede Medlem havde udtalt. Jeg har ikke i Dag med eet Ord talt om Hærløven af 1867; det ærede Medlems Bemærkninger om, at han hos mange kyndige Militære havde faaet Anerkjendelse for sin Birkksomhed med Hensyn til denne Lovs Gjennemførelse, forstod jeg derfor ikke. Jeg har kun holdt mig til at dokumentere af Misdagsstidenden for 1866—67, hvorledes et militært Medlem, der sad i Kommissionen, havde opfattet sin Stilling, og paa samme Tid, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds havde udtalt sig. Er der i Citatet af det ærede Medlems Ord Misforstaaelse, saa er den i alt Fald mig uafvidende. Hvad i Dvrigt angaar det ærede Medlems Bemærkning om, at han i Kommissionen altid var tilbøjelig til at slutte sig til de militære Sagkyndige, saa vil jeg erindre om, at Forsvarskommissionens Betænkning